

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ – НАГАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ СЬОГОДЕННЯ В УМОВАХ ЕВОЛЮЦІЇ ЛОГІСТИКИ

Стрімкі темпи техніко-технологічного розвитку в останній піввіковий період потребують постійного удосконалення форм і методів управління організаційно-економічною системою, максимальної синхронізації цих взаємопов'язаних процесів. Перш за все це стосується вирішення питань щодо оптимізації руху матеріальних потоків і є визначальним фактором зниження собівартості продукції. Логістика, як наука про оптимізацію матеріальних потоків, сьогодні набуває нового якісного стану, що проявляється в кластеризації логістичних систем.

Певний досвід створення кластерних об'єднань регіонального масштабу накопичено на Харківщині. В подальшому розробки харківських вчених, ядро яких складали науковці УкрДУЗТ, щодо створення регіональних ТЛК рекомендовано для використання як зразка при вирішенні аналогічних задач в інших областях України.

Проте утворення ТЛК в Україні має епізодичний характер, а інтеграція транспортно-логістичних кластерів з виробництвом для подальшого створення виробничо-транспортних кластерів на принципах логістики розглядалась тільки на теоретичному рівні. Нормативно-правова та організаційно-фінансова база, яка регулює функціонування таких утворень, перебуває на початковій стадії розроблення, немає глибоких досліджень у галузі теорії кластеризації. Особливо слід зазначити, що в Україні бракує висококваліфікованих фахівців у сфері організації та управління логістично-кластерними утвореннями, не організована їх підготовка в численних вищих навчальних закладах країни.

На наш погляд, такі фахівці повинні мати ґрунтовну освіту з основ теорії кластеризації, мати уяву щодо світового досвіду в реалізації таких проектів, володіти практичними навичками застосування методичного апарату для оптимізації матеріальних, інформаційних і фінансових потоків у масштабах регіональних (а в майбутньому – і міжрегіональних) кластерних об'єднань логістичних систем. Професійна підготовка таких фахівців має спиратися на широке коло знань у сфері: організації та управління роботою різних видів вантажного та пасажирського транспорту, специфічними особливостями їх використання, організації їх взаємодії; організації роботи складів, терміналів, пунктів перевалки вантажів; проектування та розроблення організаційно-виробничих і організаційно-управлінських структур, кластерних утворень на принципах логістики; методів аналізу економічного та соціального розвитку регіону; аналізу товарно-матеріальних потоків, пасажиропотоків у масштабах регіону; аналізу впливу різноманітних факторів на рівень і структуру

матеріальних і пасажирських потоків на основі побудови багатофакторних кореляційно-регресійних моделей; прогнозування економічних процесів на основі використання інтуїтивних і формалізованих методів; методів індикативного планування і техніко-економічного обґрунтування інноваційних рішень; основ господарського права; організації митної роботи; основ фінансової та банківської діяльності; основ автоматизації організаційно-економічного управління.

Зрозуміло, що вищезначені вимоги до рівня підготовки фахівців у галузі кластеризації мають концептуальний характер і потребують уточнення та деталізації. Підготовка таких фахівців не може мати масовий характер. Потреби країни може задовольнити щорічний випуск 25 – 30 магістрів відповідної спеціалізації. Досвід Українського державного університету залізничного транспорту щодо розроблення стратегій формування транспортних, виробничих та логістичних кластерів, а також багаторічний накопичений досвід викладання теоретичних курсів з вищезначених питань дає змогу УкрДУЗТ організувати фахову підготовку магістрів у сфері організації та управління процесами кластеризації логістичних систем у рамках спеціалізації "Транспортний сервіс: право та логістика".

Д.С. Лючков, Ю.В. Шultzдінер

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасні інформаційні можливості дають змогу вищим навчальним закладам створювати та розвивати дистанційну систему навчання. В Українському державному університеті залізничного транспорту на сьогодні використовуються електронні версії методичного забезпечення, але цього недостатньо для отримання базової дистанційної освіти.

Для розвитку і зручності цієї системи необхідне більш комплексне забезпечення навчального процесу тих студентів, які обирають дистанційну форму навчання. Головною проблемою при розробленні дистанційних курсів та впровадженні їх у навчальний процес є недосконалість методичного забезпечення такого навчання. При розробленні курсів недостатньо простого перенесення існуючих у викладачів матеріалів в електронну форму. Для популяризації цієї системи слід приділити увагу і організації самого процесу дистанційного навчання.

Основними напрямками удосконалення існуючої технології можна виділити такі, як програмно-технічна реалізація тренажерів для виконання практичних завдань, відеомонтаж лекцій та монтаж навчальних відеоматеріалів декількома мовами, створення web-конференцій, тематичних публікацій на сайтах дистанційного навчання, розроблення та оформлення навчальних матеріалів на веб-сторінках сайту дистанційної